

Bilag 5.

Oversættelse.

Ambassadør Otto Borchs indlæg i 1. udvalg den 4. december 1968 vedrørende udkast til resolution om våbenregistrering.

På vegne af forslagsstillerne til resolutionsforslaget om våbenregistrering vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger vedrørende den kritik, der under tidligere møder her i udvalget er blevet fremsat af repræsentanterne for Saudi-Arabien, Indien, Den forenede arabiske Republik og Syrien og af yderligere nogle repræsentanter i går.

Må jeg indledningsvis sige, at vi med opmærksomhed har lyttet til de indvendinger, der er blevet rejst mod vort forslag, og må jeg understrege, at vi respekterer de motiver, der ligger bag. Det er imidlertid et fælles træk, at resolutionsforslagets rækkevidde er blevet misfortolket og overvurderet, og at modstanderne mod forslaget udfra forkerte forudsætninger så at sige har foregrebet begivenhedernes gang.

Jeg vil gerne påpege, at forslaget er strengt begrænset til en anmodning til generalsekretæren om, at konstatere medlemslandenes regeringers syn på at påtage sig en forpligtelse til at lade al import og eksport af konventionelle våben, ammunition og krigsmateriel registrere hos generalsekretæren. Dernæst vil vi gerne konstatere medlemslandenes syn på offentliggørelse af sådanne oplysninger og på de praktiske foranstaltninger, der skal tages til opnåelse af dette formål.

Det skulle således ganske klart fremgå af resolutionsforslagets tekst, at forslaget er af yderst begrænset rækkevidde, af rent proceduremæssig karakter og ikke på nogen måde berører sagens realitet. Netop i erkendelsen af, at vi her beskæftiger os med spørgsmål, som berører landenes legitime sikkerhedsinteresser, har vi anset det for at være den rigtige fremgangsmåde at give medlemslandene lejlighed til, efter nøje overvejelser inden for deres respektive rege-

ringer, at udtale sig om, hvorledes og på hvilke vilkår det ville være muligt at gennemføre en sådan ordning. I lyset af besvarelserne på denne forespørgsel ville det så være muligt at fastslå, om der ville være noget grundlag for at gå videre med tanker og overveje, hvorledes en ordning nærmere kunne udformes.

De argumenter, som er blevet fremført under debatten, er jo eksempler på indvendinger, der bør indgå i den samlede sum af oplysninger, der ønskes indsamlet. De bemærkninger af kritisk karakter der må indkomme, vil jo netop tjene det formål, vi har for øje: at finde ud af, om der kan udarbejdes et forslag til en registreringsordning. Først når sådanne svar er indhentet, kan det afgøres, om der overhovedet kan stilles et substantielt forslag. Vi anser det derfor for at være for tidligt på indværende tidspunkt at rette kritik mod et eventuelt registreringsforslag, for så vidt som resolutionsforslaget ikke går videre end til at invitere medlemsstaterne til at fremkomme med råd, supplerende oplysninger og kritiske bemærkninger af enhver art.

Efter vor opfattelse hører sådanne bemærkninger således til næste fase i udviklingen, og forslagsstillerne anser det derfor ikke for rigtigt at gå ind i en nærmere debat med repræsentanterne for de lande, jeg netop har nævnt, angående de argumenter, de har fremført mod et forslag, hvis substans er noget fremtidigt.

Lad mig slå fast, at det altså drejer sig om et meget foreløbigt og et meget lille skridt. Forslagsstillerne ønsker alene at fremskaffe viden om medlemsstaternes synspunkter for så vidt angår en meget kompliceret, men også meget vigtig problemkreds. Dette er alt, forslaget drejer sig om,